

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3545

Warszawa, 10 czerwca 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Ryszarda Gallę.

(-) Tadeusz Arkit; (-) Janusz Cichoń; (-) Marian Cycoń; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Arkady Fiedler; (-) Ryszard Galla; (-) Tomasz Garbowski; (-) Teresa Hoppe; (-) Stanisław Lamczyk; (-) Rajmund Miller; (-) Janina Okrągły; (-) Kazimierz Plocke; (-) Zofia Popiołek; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Miron Sycz; (-) Aleksandra Trybuś-Cieślar.

USTAWA

z dnia ..... 2014 r.

**o zmianie ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych
oraz o języku regionalnym oraz niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
„3) organizacji mniejszości – rozumie się przez to stowarzyszenie, które spełnia łącznie następujące warunki:
  - a) deklaruje się jako stowarzyszenie skupiające osoby należące do konkretnej mniejszości;
  - b) z jego statutu wynika, że jest stowarzyszeniem konkretnej mniejszości;
  - c) prowadzi działalność na rzecz konkretnej mniejszości.
- 4) instytucji kulturalnej mającej istotne znaczenie dla kultury mniejszości – rozumie się przez to organizację, która spełnia łącznie następujące warunki:
  - a) działa w oparciu o ustawę z dnia 7 września 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z późn. zm.³⁾) lub ustawę z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203, z późn. zm.)⁴⁾;
  - b) z jej statutu wynika, że jej celem jest prowadzenie działalności na rzecz konkretnej mniejszości;
  - c) prowadzi działalność na rzecz konkretnej mniejszości.”;
- 2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Nikt nie może być obowiązany, inaczej niż na podstawie ustawy, do ujawnienia informacji o własnej przynależności do mniejszości, ujawnienia swojego pochodzenia lub języka mniejszości.”;
- 3) w art. 9:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przed organami gminy lub powiatu, obok języka urzędowego, może być używany, jako język pomocniczy, język mniejszości.”;
  - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty oraz ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 62, poz. 550, z 2009 r. Nr 31, poz. 206 i Nr 157, poz. 1241.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 96, poz. 874, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, z 2007 r. Nr 112, poz. 766 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1368 i Nr 175, poz. 1462.

- „2. Język pomocniczy może być używany jedynie w gminach lub powiatach, które zostały wpisane do Urzędowego Rejestru Gmin i Powiatów, w których używany jest język pomocniczy, zwanego dalej "Urzędowym Rejestrem".”;
- c) ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zwracania się do organów gminy lub powiatu w języku pomocniczym w formie pisemnej lub ustnej;”;
- d) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) uzyskiwania, na wyraźny wniosek, dwujęzycznych zaświadczeń sporządzonych w języku urzędowym i w języku pomocniczym, przy czym tekst w języku pomocniczym umieszcza się pod tekstem w języku urzędowym.”;
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:
„4a. Na zasadach określonych w ustawie, prawo do używania języka pomocniczego dopuszczonego na obszarze gmin lub powiatów wpisanych do Urzędowego Rejestru przysługuje obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
4b. W gminach i powiatach wpisanych do Urzędowego Rejestru organy gminy lub powiatu mają prawo do:
1) używania dwujęzycznego papieru firmowego. Dane identyfikacyjne organu w języku pomocniczym umieszczane są na papierze firmowym pod danymi w języku urzędowym;
2) zwracania się do organizacji mniejszości z pismami dwujęzycznymi, sporządzonymi w języku urzędowym i w języku pomocniczym, przy czym tekst w języku pomocniczym umieszcza się pod tekstem w języku urzędowym.”;
- 4) w art. 10:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wpisu do Urzędowego Rejestru dokonuje prowadzący Urzędowy Rejestr minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych, na podstawie wniosku rady gminy albo rady powiatu.”.
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności dane urzędowe dotyczące liczby mieszkańców gminy lub powiatu, w tym liczby mieszkańców należących do mniejszości, której język ma być używany jako język pomocniczy, oraz uchwałę rady gminy albo powiatu o wyrażeniu zgody na wprowadzenie języka pomocniczego wraz ze wskazaniem języka mniejszości, który ma być językiem pomocniczym.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych odmawia dokonania wpisu do Urzędowego Rejestru, jeżeli liczba mieszkańców gminy lub powiatu należących do mniejszości, której język ma być używany jako język pomocniczy, jest mniejsza niż 20 % ogólnej liczby mieszkańców tej gminy albo powiatu.”;
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Na odmowę dokonania wpisu do Urzędowego Rejestru radzie gminy albo radzie powiatu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.”;
- e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych na wniosek rady gminy lub powiatu wykreśla odpowiednio gminę albo powiat z Urzędowego Rejestru.”;

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych określi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Urzędowego Rejestru oraz wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności dane pozwalające na jednoznaczną identyfikację gminy albo powiatu (nazwa województwa, nazwa powiatu, nazwa gminy) oraz informacje, o których mowa w ust. 2.”.

5) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W gminie lub powiecie wpisanych do Urzędowego Rejestru pracownikom zatrudnionym odpowiednio w urzędach gminy albo powiatu, w jednostkach pomocniczych gminy albo powiatu oraz w gminnych albo w powiatowych jednostkach i zakładach budżetowych może być przyznany dodatek z tytułu znajomości języka pomocniczego obowiązującego na terenie tej gminy albo powiatu. Zasady przyznawania dodatku oraz jego wysokość określają przepisy dotyczące zasad wynagradzania pracowników samorządowych.”;

6) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dodatkowe nazwy w języku mniejszości, mogą być używane obok nazw urzędowych ustalonych na podstawie odrębnych przepisów jako:

- 1) dodatkowe tradycyjne nazwy miejscowości i obiektów fizjograficznych;
- 2) dodatkowe nazwy ulic.”;

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a Rada gminy rozstrzyga o przyjęciu wniosku lub odmowie przyjęcia wniosku w sprawie ustalenia nazwy miejscowości w języku mniejszości w formie uchwały. Tryb, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, stosuje się przy rozstrzygnięciu o przeprowadzeniu konsultacji określonych w ust. 7 pkt 1 oraz przy ustalaniu dodatkowych nazw ulic w języku mniejszości.”;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Przez liczbę mieszkańców gminy lub powiatu należących do mniejszości, o której mowa w art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 4 i art. 12 ust. 7 pkt 1, należy rozumieć liczbę urzędowo ustaloną jako wynik ostatniego spisu powszechnego.”;

8) w art. 15 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Koszty związane z wprowadzeniem i używaniem na obszarze powiatu języka pomocniczego ponosi budżet powiatu.”;

9) w art. 18:

a) wstęp do wyliczenia w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środkami, o których mowa w ust. 1, są w szczególności dotacje celowe lub podmiotowe na:”;

- b) ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) edukację realizowaną w różnych formach;”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Środkami, o których mowa w ust. 1, są również środki przekazywane z budżetu jednostki samorządu terytorialnego organizacjom lub instytucjom, realizującym zadania służące ochronie, zachowaniu i rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości, w szczególności na prowadzenie przez organizacje danej mniejszości instytucji kulturalnych oraz integracji obywatelskiej lub społecznej.”;

10) Po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Organizacją społeczności posługującej się językiem regionalnym jest stowarzyszenie, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) deklaruje się jako stowarzyszenie skupiające osoby należące do społeczności posługującej się językiem regionalnym;
  - 2) z jej statutu wynika, że jej celem jest prowadzenie działalności na rzecz języka regionalnego;
  - 3) prowadzi działalność na rzecz języka regionalnego.
2. instytucją kulturalną mającą istotne znaczenie dla języka regionalnego jest organizacja, która spełnia łącznie następujące warunki:
- 1) działa w oparciu o ustawę z dnia 7 września 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach lub ustawę z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach;
  - 2) z jej statutu wynika, że jej celem jest prowadzenie działalności na rzecz języka regionalnego;
  - 3) prowadzi działalność na rzecz języka regionalnego.”;

11) Po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„22a Wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta lub marszałek województwa mogą ustanowić pełnomocnika do spraw mniejszości narodowych i etnicznych. Do zadań pełnomocnika, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, należy w szczególności:

- 1) podejmowanie i inicjowanie działań na rzecz respektowania praw mniejszości i przeciwdziałanie naruszaniu tych praw;
- 2) podejmowanie działań na rzecz rozwiązywania problemów mniejszości;
- 3) podejmowanie i inicjowanie działań na rzecz języka, o którym mowa w art. 19.”;

12) w art. 24:

a) w ust. 1 pkt 1 po lit. g dodaje się lit. g^a w brzmieniu:

„g^a) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgłaszają ministrowi właściwemu do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych swoich kandydatów na członków Komisji Wspólnej w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Poszczególne mniejszości, o których mowa w art. 2, oraz społeczność posługująca się językiem, o którym mowa w art. 19, zgłaszają ministrowi właściwemu do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych swoich kandydatów na członków Komisji Wspólnej reprezentujących daną mniejszość lub społeczność posługującą się językiem,

o którym mowa w art. 19, w liczbie określonej dla tej mniejszości lub dla tej społeczności odpowiednio w ust. 1 pkt 2 albo pkt 3. Zgłoszenie następuje za pośrednictwem organizacji mniejszości albo społeczności posługującej się językiem, o którym mowa w art. 19.”;

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb powoływania i odwoływania członków Komisji Wspólnej, o których mowa w art. 24 pkt 2 i 3, uwzględniając w szczególności warunki zgłoszenia jakie musi spełnić organizacja mniejszości lub społeczności posługującej się językiem regionalnym, zainteresowana udziałem w powoływaniu lub odwoływaniu członków Komisji Wspólnej, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, terminy poszczególnych etapów konsultacji oraz sposób ustalania wyników konsultacji.”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kadencja członków Komisji Wspólnej, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3, trwa 5 lat, z zastrzeżeniem art. 25 ust. 2.”;

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych wskazuje jako kandydatów na członków Komisji Wspólnej jedynie osoby zgłoszone przez organy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz mniejszości lub społeczności posługującą się językiem, o którym mowa w art. 19, a także kandydata na sekretarza Komisji Wspólnej.”;

13) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkostwo w Komisji Wspólnej wygasa:

- 1) w dniu powołania przez Prezesa Rady Ministrów członków Komisji Wspólnej wyłonionych w trybie przewidzianym w art. 24 ust. 5a.;
- 2) w razie śmierci.”

14) w art. 27:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Współprzewodniczącymi Komisji Wspólnej są:

- a) przedstawiciel ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych;
- b) przedstawiciel mniejszości oraz społeczności posługującej się językiem, o którym mowa w art. 19, wybrany przez członków Komisji Wspólnej, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3.”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Współprzewodniczącymi Komisji Wspólnej mogą być wyłącznie członkowie Komisji Wspólnej.”;

15) w art. 29:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedstawicielom organizacji mniejszości oraz społeczności posługującej się językiem, o którym mowa w art. 19, uczestniczącym w pracach Komisji Wspólnej oraz ekspertom zgłoszonym przez co najmniej jednego ze współprzewodniczących Komisji Wspólnej przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową, na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery

budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art.77⁵ § 2 Kodeksu pracy.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pracodawca obowiązany jest zwolnić członka Komisji Wspólnej, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3, od pracy zawodowej w celu wykonywania obowiązków członka Komisji z prawem do zachowania wynagrodzenia za czas objęty zwolnieniem. Zwolnienie następuje w szczególności na czas posiedzenia Komisji Wspólnej lub działającego w ramach Komisji Wspólnej zespołu oraz podróży z miejsca zamieszkania do miejsca odbywania posiedzenia oraz powrotu do miejsca zamieszkania.”;

16) w art. 31:

a) uchyla się ust. 1 i 2;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych przygotowuje, nie rzadziej niż raz na cztery lata, raport dotyczący sytuacji mniejszości w Rzeczypospolitej Polskiej. Raport podlega zaopiniowaniu przez Komisję Wspólną.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.⁴⁾) art. 30 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Powołując rady programowe oddziałów emitujących programy w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz w języku regionalnym, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uwzględnia kandydatów zgłaszanych przez organizacje mniejszości narodowych

i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym. Prawo zgłaszania kandydatów przysługuje także Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁵⁾) w art. 36a ust. 6 pkt 3 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) w szkołach lub placówkach publicznych umożliwiających uczniom podtrzymywanie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i językowej, przedstawiciela organizacji mniejszości narodowej lub etnicznej lub społeczności posługującej się językiem regionalnym.”.

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 112, poz. 654, Nr 153, poz. 903 i Nr 160, poz. 964 oraz z 2012 r. poz. 1209 i 1315.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814 i Nr 149, poz. 887, z 2012 r. poz. 205, 942, 979 i 1206, z 2013 r. poz. 87, 827 i 1317 oraz z 2014 r. poz. 7 i 290.

Art. 4. Gminy, które zostały wpisane do Urzędowego Rejestru Gmin, w których używany jest język pomocniczy, z dniem wejścia w życie ustawy zostają wpisane do Urzędowego Rejestru Gmin i Powiatów, w których używany jest język pomocniczy.

Art. 5. Kadencja członków Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym, będących nimi w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpoczyna się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel i potrzeba uchwalenia projektowanej zmiany. Dotychczasowy stan prawny i przewidywany zakres zmian. Skutki społeczne

Projektowana regulacja obejmuje zmiany wynikające z zaleceń organizacji międzynarodowych (Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie) i krajowych (Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Najwyższej Izby Kontroli i Ministerstwa Sprawiedliwości). Zmiany wynikające z zaleceń Rady Europy (*Zalecenie RecChL(2011)4 Komitetu Ministrów w sprawie realizacji postanowień Europejskiej karty języków regionalnych lub mniejszościowych przez Polskę przyjęte przez Komitet Ministrów 7 grudnia 2011 na 1129 posiedzeniu*) obejmują rozszerzenia na powiaty możliwości wprowadzenia języków pomocniczych (obecnie językami pomocniczymi można się posługiwać jedynie przed organami gminy). Podobne zalecenia zostały skierowane przez Wysokiego Komisarza do spraw Mniejszości Narodowych OBWE jako rekomendacje przekazane po jego wizycie w Polsce w dniach 21-23 listopada 2011 r.

Zmiany wynikające z zaleceń Najwyższej Izby Kontroli dotyczą trybu powoływania członków Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, a rekomendacje Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczyły usunięcia z art. 4 ust. 2 odniesień do religii, jako budzących wątpliwości co do zgodności z Konstytucją. Projekt nowelizacji został przyjęty na XLIV posiedzeniu Komisji Wspólnej, które odbyło się w dniu 28 maja 2014 r. Zbiera on postulaty mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym zgłaszane na przestrzeni kilku ostatnich lat oraz doświadczenia administracji rządowej z funkcjonowania przepisów ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym od czasu jej uchwalenia 6 stycznia 2005 r.

Projektowane zmiany dotyczą następujących przepisów ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141, z późn. zm.).

Projektowane zmiany wprowadzają, w nowych ustępach (3 i 4) art. 3, definicje organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz instytucji kulturalnej mającej istotne znaczenie dla kultury mniejszości. Wprowadzenie pierwszej z wymienionych definicji okazało się niezbędne z uwagi na wątpliwości co do podmiotów uprawnionych do udziału w konsultacjach dotyczących odwoływania i powoływania członków Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych reprezentujących stronę mniejszościową. Opracowując tę definicję wykorzystano doświadczenia związane z dotychczasowymi konsultacjami w sprawie odwoływania i powoływania członków Komisji Wspólnej. Z kolei wprowadzenie drugiej definicji jest niezbędne z uwagi na konieczność dookreślenia podmiotów uprawnionych do otrzymywania dotacji podmiotowych. Analogiczne definicje w odniesieniu do organizacji społeczności posługującej się językiem regionalnym oraz instytucji kulturalnych mających istotne znaczenie dla języka regionalnego, wprowadzono dodając nowy art. 19a.

Zmiana art. 4 ust. 2 ustawy polega na usunięciu przepisów dotyczących ujawniania informacji o wyznawanej religii. Wpisywanie w ustawie o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym zasady dotyczącej nieujawniania religii, nie znajduje bowiem uzasadnienia. Ponadto, art. 53 ust. 7 Konstytucji RP stanowi, iż organy władzy publicznej nie mogą zobowiązać nikogo do ujawnienia swojego światopoglądu, przekonań religijnych lub wyznania, a zakaz ten ma charakter bezwzględny. W obecnym brzmieniu art. 4 ust. 2 ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym dopuszcza możliwość zobligowania osób fizycznych do wyjawienia swoich przekonań religijnych na mocy ustawy, co stanowi naruszenie przywołanego przepisu Konstytucji.

Projektowana zmiana przewiduje, w art. 9-11, 14 i 15, rozszerzenie na powiaty możliwości posługiwania się językami mniejszości narodowych i etnicznych oraz (w związku z art. 19 ust. 2) językiem regionalnym, jako językami pomocniczymi. Dzięki temu językiem pomocniczym można się będzie posługiwać nie tylko w urzędach gminy i podległych im jednostkach, ale także w urzędach powiatowych i jednostkach podległych.

Kolejne rozszerzenie możliwości posługiwania się językiem pomocniczym, przewidziane w nowym art. 9 ust. 4a, polega na umożliwieniu posługiwania się językiem pomocniczym przez obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA). Wprowadzenie tego przepisu wynika z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości ówczesnych Wspólnot Europejskich (obecnie TS UE) w sprawach: sprawa 137/84 *Ministere Public (Public Proscuto ' S Office) and Robert Heinrich Maria Mutsch* oraz sprawa C-274/96 *Bickel and Franz v. Italien* wyraźnie wskazujących, że krajowe regulacje prawne w zakresie praw językowych mniejszości nie mogą być wyłączone ze stosowania wobec innych obywateli Wspólnot Europejskich/Unii Europejskiej używających danego języka ze względu na zasadę niedyskryminacji z powodu obywatelstwa.

Projektowana zmiana przewiduje także rozszerzenie zakresu posługiwania się językiem pomocniczym. Dzięki dodaniu w art. 9 ust. 3 nowego pkt 3 możliwe będzie uzyskiwanie dwujęzycznych zaświadczeń. Ponadto, dodanie nowego ust. 4b umożliwi organom gminy i powiatu używanie dwujęzycznego papieru firmowego oraz zwracanie się do organizacji mniejszości narodowych i etnicznych z pismami dwujęzycznymi.

Zmiana art. 9 ust. 2 polega na usunięciu wyrazów: „w których liczba mieszkańców gminy należących do mniejszości, której język ma być używany jako język pomocniczy, jest nie mniejsza niż 20% ogólnej liczby mieszkańców gminy i”. W obecnym brzmieniu może powstawać wątpliwość, czy w przypadku, kiedy w gminie wpisanej do Urzędowego Rejestru Gmin, liczba mieszkańców gminy należących do mniejszości, której język ma być używany jako język pomocniczy, spadnie poniżej 20% ogólnej liczby mieszkańców gminy, można tego języka używać jako języka pomocniczego. Proponowana zmiana likwiduje tę wątpliwość. Ponadto obecny zapis jest powtórzeniem przepisu art. 10 ust. 4.

Zmiana art. 12 ust.1 ma charakter porządkowy i polega na ograniczeniu określenia „tradycyjne” jedynie do nazw miejscowości i obiektów fizjograficznych. Określenie to nie będzie natomiast już obowiązywać wobec nazw ulic.

Projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie w art. 12 nowego ust. 7a, zgodnie z którym przyjęcie lub odrzucenie wniosku w sprawie ustalenia nazwy miejscowości i nazw

ulic oraz przeprowadzenia konsultacji musi nastąpić w drodze uchwały rady gminy. Dzięki takiemu rozstrzygnięciu w przypadku odrzucenia wniosku o ustalenie dodatkowej nazwy albo przeprowadzenie konsultacji, od uchwały rady gminy można się będzie odwołać. Obecnie, w przypadku kiedy wniosek jest odrzucany bez podjęcia uchwały, nie istnieje możliwość odwołania się od decyzji rady gminy.

Zmiana wprowadzona w art. 18 ust. 2 pkt 8 przewiduje usunięcie wyrazów „dzieci i młodzieży”. Usunięcie ograniczenia polegającego na możliwości przyznawania dotacji tylko na edukację dzieci i młodzieży, pozwoli na dofinansowywanie zadań służących także edukacji osób dorosłych.

Zmiany wprowadzone we wstępie do wyliczenia w art. 18 ust. 2 oraz w art. 18 ust. 4 mają charakter porządkowy i polegają na zastąpieniu wyrazów „mogą być” wyrazem „są”. Ponadto, w art. 18 ust. 4 doprecyzowano, że środkami służącymi ochronie, zachowaniu i rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych, są w szczególności środki przekazywane z budżetu jednostek samorządu terytorialnego na prowadzenie przez organizacje danej mniejszości instytucji kulturalnych.

Projektowane zmiany art. 18 ust. 4 zakładają uwzględnienie nowelizacji procedowanej obecnie przez Parlament, przewidującej m. in. przekazywanie z budżetu jednostek samorządu terytorialnego środków służących integracji obywatelskiej lub społecznej. W przypadku przyjęcia nowelizacji w innym kształcie niż proponowany w niniejszym projekcie, projekt ten trzeba będzie dostosować do treści uchwalonej ustawy. W uzasadnieniu do procedowanej nowelizacji posłowie przedstawili następujące wyjaśnienia (druk sejmowy 2232):

„Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 6 stycznia 2005r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. z 2005 r. Nr 17 poz. 141) polega na doprecyzowaniu zapisów dotyczących kompetencji ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych w zakresie działań dotyczących mniejszości, w tym w szczególności romskiej mniejszości etnicznej.

Należy podkreślić, że mniejszość ta jest jedyną mniejszością w Polsce dotkniętą lub zagrożoną wykluczeniem społecznym. Wykluczenie społeczne to sytuacja uniemożliwiająca lub znacznie utrudniająca jednostce lub grupie zgodne z prawem pełnienia ról społecznych, korzystanie z dóbr publicznych i infrastruktury społecznej, gromadzenie zasobów i zdobywanie dochodów w godny sposób. Wśród grup podatnych na wykluczenie społeczne *Narodowa Strategia Integracji Społecznej dla Polski* wymienia osoby należące do romskiej mniejszości etnicznej.

Mimo podejmowania od początku lat 90 XX w. szeregu działań w zakresie integracji społeczności romskiej w Polsce oraz zmian w położeniu społecznym i ekonomicznym tej mniejszości, Romowie wciąż pozostają grupą zmarginalizowaną społecznie. Marginalizacja i zapóźnienia mają źródła m.in. w niskim statusie socjalnym, braku wykształcenia, wysokim stopniu bezrobocia. Nie bez znaczenia pozostaje również utrzymywanie się wysokiego poziomu nieciężki do Romów. Rozwiązanie najpilniejszych potrzeb Romów związanych z poprawą warunków socjalnych, poziomem wykształcenia, przystosowanie do wymogów współczesnego rynku pracy, sytuacją zdrowotną, poprawą wizerunku Romów w społeczeństwie polskim da im możliwość ekonomicznego i społecznego usamodzielnienia się oraz stworzy szansę na pełne uczestnictwo Romów w wielokulturowym społeczeństwie polskim, tym samym umożliwi skuteczne przeciwdziałanie ich wykluczeniu społecznemu.

Proponowana nowelizacja wprowadza do ustawy pojęcie „integracji społecznej”.

Przyjęta definicja terminu „integracja społeczna” w odniesieniu do mniejszości romskiej, oznacza proces niezbędnych zmian zmierzających do nabycia umiejętności korzystania przez społeczność romską z dostępu do istniejących praw, usług i możliwości sprawnego funkcjonowania we współczesnym społeczeństwie. Procesu integracji nie należy utożsamiać ze zjawiskiem asymilacji – integracja rozumiana tu jest jako zjawisko ze sfery społeczno-ekonomicznej, a nie jako związane z tożsamością kulturową. Zachowanie odrębności kulturowej przy jednoczesnym wykorzystaniu możliwości, jakie niesie ze sobą współczesny świat jest szczególnym wyzwaniem dla Romów.

Dotychczasowym narzędziem państwa na rzecz integracji mniejszości romskiej w Polsce były specjalne rządowe programy dedykowane tej społeczności: *Pilotażowy program rządowy na rzecz społeczności romskiej w województwie małopolskim na lata 2001 – 2003* oraz *Program na rzecz społeczności romskiej w Polsce*, realizowany w latach 2004 – 2013. W ocenie wnioskodawców celowe jest stworzenie podstaw prawnych dla kontynuowania tych działań.”

Projektowana zmiana zakłada wprowadzenie nowego art. 22a, przewidującego możliwość powołania pełnomocnika do spraw mniejszości narodowych i etnicznych przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starostę i marszałka województwa oraz określającego jego podstawowe zadania.

Projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie nowego art. 24 ust. 1 pkt 1 lit g^a, zgodnie z którym w skład Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych wchodzi przedstawiciel ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Zmiana ta uwzględnia zmiany wprowadzone do składu Komisji Wspólnej w oparciu o art. 26.

Zmiany polegające na wprowadzeniu nowej redakcji art. 24 ust. 5-7 oraz dodaniu nowego art. 24 ust. 5a, dotyczą modyfikacji trybu powoływania i odwoływania członków Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, reprezentujących mniejszości narodowe i etniczne oraz społeczność posługującą się językiem regionalnym. Zmiany te przewidują, że przedstawiciele strony mniejszościowej Komisji Wspólnej będą wyłaniani na pięcioletnią kadencję, w trybie określonym w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że kwestie związane z odwoływaniem i powoływaniem przedstawicieli Komisji Wspólnej reprezentujących stronę mniejszościową powinny być określone w sposób bardziej precyzyjny. Dlatego też w projektowanej zmianie zrezygnowano z określenia czasu potrzebnego na przeprowadzenie konsultacji w sprawie wyłonienia przedstawicieli strony mniejszościowej (w przypadku przedstawicieli strony rządowej skracając go z 90 do 30 dni) wskazując jednocześnie, że terminy poszczególnych etapów konsultacji powinien wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych. Minister ten powinien wskazać również warunki jakie musi spełnić organizacja zainteresowana udziałem w powoływaniu lub odwoływaniu członków Komisji Wspólnej. Projektowana zmiana przesądza bowiem, że mniejszości narodowe i etniczne oraz społeczność posługująca się językiem regionalnym zgłaszają kandydatów na członków Komisji Wspólnej za pośrednictwem swoich organizacji, ale dopiero w rozporządzeniu zostaną wskazane informacje, które powinny przekazać zainteresowane udziałem w konsultacjach organizacje i sposób ich weryfikacji. Biorąc pod uwagę zróżnicowaną wielkość organizacji, sposób ustalania wyników konsultacji

również zostanie wskazany w rozporządzeniu. Konsultacje muszą dać jednoznaczny wynik, proponowana zmiana przewiduje bowiem usunięcie możliwości istniejącej w dotychczasowej regulacji polegającej na wskazaniu przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych swojego kandydata. Po wprowadzeniu projektowanej zmiany wybór przedstawicieli strony mniejszościowej będzie uzależniony wyłącznie od woli organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym. Zadaniem wspomnianego ministra będzie wyłącznie ustalenie, w drodze rozporządzenia, procedur konsultacji i pilnowanie ich przestrzegania. Uwzględniając wspomniane zróżnicowanie organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, szczególnie ważne jest ustalenie w rozporządzeniu wagi głosu każdej z nich. Rozporządzenie powinno także uwzględniać przewidzianą przez ustawę sytuację, w której niektóre mniejszości narodowe i etniczne mają w Komisji Wspólnej jednego przedstawiciela, a inne mniejszości oraz społeczność posługująca się językiem regionalnym – dwóch. Celem projektowanej zmiany jest poprawa przejrzystości procesu powoływania i odwoływania przedstawicieli strony mniejszościowej Komisji Wspólnej, skrócenie procesu konsultacji oraz zmniejszenie konfliktów wewnątrz środowisk mniejszościowych, związanych z odwoływaniem i powoływaniem ich reprezentantów.

Projektowana zmiana zakłada wprowadzenie nowego art. 25 ust. 2 pkt 1, przewidującego automatyczne wygaśnięcie członkostwa w Komisji Wspólnej przedstawicieli strony mniejszościowej, w dniu powołania przez Prezesa Rady Ministrów ich następców. Rozwiązanie to ma zapobiec sytuacji, w której kadencja różnych członków Komisji Wspólnej (z uwagi na możliwość wyboru także w trakcie trwania kadencji) będzie się kończyła w różnym czasie.

Projektowana zmiana zakłada wprowadzenie nowego art. 27 ust. 3, przewidującego że współprzewodniczącymi Komisji Wspólnej mogą być wyłącznie jej członkowie. Celem tego rozwiązania jest uniknięcie wątpliwości, które pojawiły się w przeszłości, w sytuacji w której członkiem Komisji przestawała być osoba zajmująca stanowisko współprzewodniczącego.

Zmiana wprowadzona w art. 29 ust. 2 przewiduje wprowadzenie dla przedstawicieli organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, uczestniczących w pracach Komisji Wspólnej, diet w wysokości określonej w rozporządzeniu w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. Dzięki wprowadzeniu tego przepisu możliwe będzie wypłacenie diety w sytuacji, gdy nie będzie możliwości zapewnienia wyżywienia.

Zmiana wprowadzona w tym ustępie przewiduje także rozszerzenie listy osób uprawnionych do otrzymywania należności z tytułu udziału w pracach Komisji Wspólnej na ekspertów zgłoszonych przez współprzewodniczących. Pozwoli to usprawnić prace Komisji Wspólnej, w niektórych posiedzeniach niezbędny jest bowiem udział ekspertów niebędących przedstawicielami organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, a dotychczasowe przepisy nie przewidywały dla nich nawet możliwości zwrotu kosztów przejazdów i noclegów.

Projektowana zmiana zakłada wprowadzenie nowego art. 29 ust. 3, przewidującego nałożenie na pracodawców obowiązku udzielenia pracownikowi płatnego urlopu w związku

z wykonywaniem obowiązków członka Komisji Wspólnej, w szczególności na czas niezbędny do udziału w posiedzeniu Komisji i działających w jej ramach zespołów oraz dojazdu na nie. Takie rozwiązanie będzie ułatwieniem dla przedstawicieli strony mniejszościowej Komisji Wspólnej.

Zmiana dotycząca art. 31 ust. 1 i 2 przewiduje usunięcie ustępów zobowiązujących organizacje mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, a także organy administracji rządowej i samorządowej, do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych informacji na temat sytuacji tych mniejszości i społeczności oraz realizowanych na ich rzecz zadań. Istnienie takiego obowiązku w odniesieniu do organizacji pozarządowych wydaje się być zbędne, a w odniesieniu do organów administracji publicznej przepis powieła inne rozwiązania dotyczące ich kompetencji i obowiązków.

Zmiana wprowadzona w art. 31 ust. 3 polega na wydłużeniu maksymalnego okresu upływającego między złożeniem dwóch kolejnych raportów na temat sytuacji mniejszości narodowych i etnicznych z dwóch do czterech lat. Obecnie liczba i częstotliwość raportów, które jest zobligowany złożyć minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych powoduje, że jednocześnie pisanych jest kilka raportów na ten sam temat. W zupełności wystarczające jest raportowanie z częstotliwością raz na cztery lata. Należy zauważyć, że spisy powszechne odbywają się raz na 10 lat, a inne dane również nie wymagają aktualizacji co dwa lata.

Projektowane zmiany w art. 30 ust. 4a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.) polegają na dostosowaniu tego przepisu do innych regulacji prawnych. W dotychczasowym brzmieniu przepis był martwy, nakładał bowiem na dyrektorów oddziałów emitujących programy w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz w języku regionalnym obowiązek uwzględniania kandydatów zgłaszanych przez organizacje tych mniejszości i społeczności, ale z innych przepisów wynikało, że rady programowe powołują nie dyrektorzy, lecz Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Projektowana zmiana nakłada więc wspomniany obowiązek na Krajową Radę. Jednocześnie, projektowana zmiana przyznaje prawo zgłaszania kandydatów również Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.

Projektowana zmiana zakłada wprowadzenie lit. d w art. 36a ust. 6 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), przewidującej że w szkołach i placówkach publicznych umożliwiających uczniom podtrzymywanie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i językowej, w skład komisji konkursowej wyłaniającej ich dyrektora wchodzi m. in. przedstawiciel organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym. Zmiana ta ma zapewnić wspomnianym organizacjom wpływ na wybór dyrektora szkół i placówek prowadzących nauczanie języka lub w języku mniejszości narodowych i etnicznych oraz w języku regionalnym.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym oraz niektórych innych ustaw przewiduje także wprowadzenie przepisów przejściowych.

Projektowany art. 4 zakłada, że gminy wpisane do Urzędowego Rejestru Gmin, w których używany jest język pomocniczy z dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej zostają wpisane do Urzędowego Rejestru Gmin i Powiatów, w których używany jest język pomocniczy. Rozwiązanie to ma zapobiec sytuacji, w której gminy wpisane do wcześniejszego rejestru byłyby zobligowane do dokonywania ponownego wpisu.

Projektowany art. 5 zakłada, że obecni przedstawiciele strony mniejszościowej w Komisji Wspólnej automatycznie pozostaną członkami Komisji Wspólnej na pierwszą pięcioletnią kadencję, rozpoczynającą się w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej. Po wejściu w życie ustawy nowelizującej, minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych wyda rozporządzenie regulujące tryb wyłaniania przedstawicieli strony mniejszościowej Komisji Wspólnej. Na jego podstawie, przed upływem pierwszej kadencji zostaną przeprowadzone konsultacje dotyczące wyboru nowych członków Komisji Wspólnej reprezentujących stronę mniejszościową.

Projektowany art. 6 zakłada trzymiesięczne *vacatio legis* potrzebne do opracowania rozporządzenia wykonawczego.

Zakłada się, że najważniejszym skutkiem społecznym projektowanych zmian będzie pełniejsza ochrona tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego, a także zwiększenie szans na ich rozwój. Dzięki zmianom dotyczącym kwestii językowych poprawie powinno ulec używanie przez mniejszości narodowe i etniczne oraz społeczność posługującą się językiem regionalnym swoich języków ojczystych. Doprecyzowanie niektórych przepisów i wprowadzenie nowych definicji powinno usprawnić funkcjonowanie wprowadzonych już wcześniej rozwiązań.

2. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Organizacje mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, instytucje kulturalne mającej istotne znaczenie dla kultury mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego, administracja rządowa oraz jednostki samorządu terytorialnego, działające na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym.

3. Przeprowadzenie konsultacji

Projektowana regulacja została skonsultowana z Komisją Wspólną Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych.

4. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego oraz źródła pokrycia skutków finansowych projektowanej regulacji

Projektowana regulacja będzie miała następujący, przewidywany wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

- 5 000 zł rocznie dla budżetu państwa z tytułu zaproponowanego w art. 29 ust. 2 wprowadzenia diet dla przedstawicieli organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, uczestniczących w pracach Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, a także z tytułu rozszerzenie listy osób uprawnionych do otrzymywania należności za udział w pracach Komisji Wspólnej o ekspertów zgłoszonych przez współprzewodniczących Komisji.
- 10 000 zł rocznie dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu projektowanych zmian przewidujących, w art. 9-11, 14 i 15 rozszerzenie na powiaty możliwości posługiwania się językami mniejszości narodowych i etnicznych oraz (w związku z art. 19 ust. 2) językiem regionalnym jako językami pomocniczymi, a także w związku z wprowadzeniem w projektowanym art. 9 ust. 4b możliwości używania dwujęzycznego papieru firmowego oraz zwracania się do organizacji mniejszości narodowych i etnicznych z pismami dwujęzycznymi (wydatek będzie ponoszony wyłącznie przez jednostkę samorządu terytorialnego zainteresowaną wprowadzeniem języka pomocniczego).

5. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ projektowanej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana regulacja nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

7. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

9. Wymagania dotyczące wydania aktów wykonawczych

Po wejściu w życie ustawy minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych wyda rozporządzenie regulujące tryb odwoływania i wyłaniania

przedstawicieli strony mniejszościowej Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych. Projektowany art. 6 ustawy nowelizującej zakłada trzymiesięczne *vacatio legis* potrzebne do opracowania rozporządzenia wykonawczego.